

מבצע סבתא על קלנועית

נוסף על הטראומה של הפינוי מהבית, חלק מתושבי הדרום והצפון המבוגרים מתקשים להתנייד במקום משכנם הזמני • מי שנחלץ לעזרתם היו הקיבוצניקים, שתרמו להם עשרות קלנועיות • בתה של מפונה ממנרה: "בזכות זה אמא שלי יכולה לנוע בחופשיות ולהגיע מהחדר שלה לחדר האוכל"

ישראל מושקוביץ

ערכים זה לזה: עשרות קלנועיות ייתרמו מקיבוצניקים לטובת מפונים ותיקים שאיבדו את הניידות שלהם מאז הפינוי מביתם, וותיקי מנרה כבר קיבלו מספר קלנועיות שתורמו להם משפחות מקיבוץ נען והזורע. "היוזמה נולדה ממפוני מנרה שעל גבול הצפון, שפוננו מבתיים לטבריה ובהמשך ביקשו להתאחד עם שאר הקהילה שפונתה לקיבוץ גדות", מסכייה רה שיר גורן, מנהלת מחלקת מעורבות בחברה בתנועה הקיבוצית. "אבל מאחר שלא הייתה להם אפשרות להתנייד בתוך גדות בין מבני המגורים

למבנים הציבוריים נמנעה מהם האפשרות לאחד את הקהילה, מעבר לטראומה הקשה של הפינוי מהבית. המטרה הייתה לתת להם מענה מידי על מנת לסייע להם להיקלט בקיבוץ".

גורן פנתה לכל הקיבוצים בבקשה לסייע לוותיקי מנרה, ולשמחתה שני קיבוצים כבר התגייסו לטובת הנושא.

"אמך, פנינה וינטראוב, בת 72, גרה בתקופה האחרונה איתי במנרה, ובעקבות המלחמה פונינו למלון בטבריה. לפני מספר שבועות נוצרה הזדמנות שנעבור לקיבוץ גדות, שם חיה חלק מקהילת מנרה", מספרת סיגל ויז'ניצה. "עברנו לחדרי האירוח של הקיבוץ, ואמי נוקקה לקלנועית כי היא

ותיקי מנרה נהנים מהתרומה

נפלה ולא יכלה ללכת. מנהל הקהילה שלנו טיפל בנושא, ואחרי מספר שבועות אמי קיבלה קלנועית שנתרמה לה. אני אסירת תודה לתורמים, בזכות זה היא יכולה לנוע בחופשיות ולהגיע מהחדר שלה לחדר האוכל".

לדברי יוחאי וולפין, מנהל קהילת מנרה, "החיסם העיקרי שמונע מוותיקי מנרה להגיע לגרות זה המחסור בקלנועיות. במנרה הם לא היו צריכים ללכת שלוש פעמים ביום לחדר האוכל או ללכת למכבסה, כי הכל היה בבית. בנוסף, במנרה הרבה פחות חם. לשמחתי אנשים טובים פתחו את הלב ותרמו את הקלנועיות, שמאוד מסייעות לנו". "אנו נירדם לכל פנייה של מפונה ישראלי, קיי

בוצניק או עירוני, שזקוק לקלנועית כדי לשמור על שגרת חייו במהלך תקופת הפינוי", מסכמת גורן. "אני מזמינה עוד תורמים להצטרף למיזם החברתי החשוב הזה. לא ניתן לאף מפונה ותיק לאבד את הניידות רק בגלל קלנועית ונעשה הכל כדי לפתור כל בעיה בנושא".